

Publicerad 2019-10-26 00:16 av Lennart Andersson

Fodral

En ljuv melodi från ett verk jag trodde jag kände igen och som jag till och med inbillade mig ha namnet på. Jag såg den på film då den spelades av en kvinna iklädd en klänning med vita blommor. Fodralet har jag kvar med skivan i och den bär jag i helg som söcken och när jag inte bar den gjorde du det och höll den över mig. Nu håller jag kvar det som ett kringresande minne nu när jag vandrar i dalen bland stjärnor långt ifrån det levandes skara.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lennart Andersson med Poeter.se id #14747 innehar upphovsrätten